

VAN POENSCHIPPERS

20

Geld ligt niet voor het oprapen. Nu ja, misschien af en toe een muntje van 5 cent dat achteloos verloren werd. Maar briefjes zullen het niet zijn ... En toch: sommige mensen lijken geld aan te trekken. Een goede neus voor zaken, een onvermoeibare inzet, of misschien 'gewoon geluk'. Wie zal het zeggen? We zouden het kunnen vragen aan Louis en Anne-Marie Van De Voorde, een inmiddels gepensioneerd echtpaar met een rijkgevulde carrière achter de rug. Een leven met financiële hoogtepunten, maar ook met diepe putten. Nu draait niet alles in hun bestaan meer om het verdienen van veel geld. Ooit waren ze 'poenschappers'. Uiteindelijk werden ze 'wilde weldoeners' om het met de titels van twee Suske en Wiske-albums uit te drukken.

Ze werden allebei in de jaren '50 geboren, in de rand rond Brussel. Hij in Ruisbroek, zij in Vilvoorde. Ze vormden een succesvol koppel en op materieel vlak hadden ze niets tekort. Anne-Marie: "Ik had in die tijd geen idee van hoeveel een brood kostte, of een kilo suiker. Ik nam mijn geld, ging gewoon naar de winkel en kocht wat ik maar wilde. Als Louis achteraf de uitgaven bij elkaar optelde, verschoot ik wel, maar

een probleem was het niet. Ik hoefde me nooit zorgen te maken." Luxe was gewoon en er waren middelen genoeg om er op uit te trekken wanneer ze zin hadden. Er werd niet gekeken op een reisje meer of minder. "Ik wilde dat mijn leven nooit een sleur zou worden, en wat dat betreft had ik de goede man gevonden. Hij trok mij mee in zijn avonturen en dat was zeker niet tegen mijn zin." Het leven lachte het echtpaar aan alle kanten toe, totdat er serieuze problemen opdoken. Op een bepaald moment werd duidelijk dat de boekhouder niet bepaald eerlijk was geweest. Het resultaat was een stevige vordering – zo'n 7 miljoen - vanwege de fiscus. Oké, het was gelukkig in Belgische frank en niet in euro, maar het blijft een immens groot bedrag ... Louis: "Ik zei toen: ik ga nooit meer belasting betalen, maar dat gaat natuurlijk niet. Ik vond het enorm onrechtvaardig. De zaken liepen goed, er waren tot dan toe geen schulden, onze leveranciers waren tevreden. En toch gingen we in falig. Dat maakte mij heel boos."

Zeven dagen in de zetel

De ontreddering was groot. De ene dag nog een luxeleventje, de andere dag niets meer: geen geld, maar ook geen goesting. Louis: "Ik heb eerst zeven dagen in de zetel gezeten en niets gedaan. Ik had, vanaf het moment dat ik mijn

(toekomstige) vrouw ontmoette, tegen haar gezegd: ik zal zorgen dat je altijd een dak boven je hoofd hebt en dat je iedere dag te eten en te drinken zult hebben. Die belofte wilde ik houden, koste wat het kost. Maar hoe?" Na verloop van tijd stapte hij terug het zakenleven binnen en startte een nieuwe zaak. Daarna kwam er een tweede. Het leek alsof de zwarte bladzijde definitief was omgeslagen. Toch was het leven niet meer als voorheen. "Mijn hart en ziel waren beschadigd. Vroeger gaf het handelen en het zaken doen veel energie, nu kostte het alleen maar. Ik vond alles vermoeiend en wilde eigenlijk niet verder. En uiteindelijk stopte ik er ook mee." Een besluit dat bij Anne-Marie hard aankwam: "Het was van het hoogtepunt naar het dal. Louis was de trekker van de zaak geweest en ik steunde hem daarin. Maar ineens droeg hij alle verantwoordelijkheid aan mij over. Hij wilde er niets meer mee te maken hebben. En ook in de relatie liep het niet meer zoals vroeger. In feite zaten we met een grote leegte."

Wanneer mensen in de problemen terecht komen, gaan ze meestal op zoek naar de zin van het leven. Leegte wordt dan gevuld met geloof. Bij Louis was het niet anders; ook hij ging op zoek. Tijdens zijn spirituele zoektocht kwam hij op terreinen waar hij achteraf

TOT WILDE WELDOENERS

21

gezien liever nooit geweest was. Maar op dat moment leek het de juiste weg. Anne-Marie: "Jammer genoeg zijn we de verkeerde kant uit gegaan en eerder duistere zaken gaan opzoeken. We wilden nieuwe dingen ontdekken om het verloren vertrouwen te herstellen, en waren gefascineerd door het onbekende. New Age, en dat soort dingen."

New Age was in die tijd nogal in. Een beetje zweverig, maar voor de rest toch onschuldig?

"Als je daar mee bezig bent, lijkt het allemaal onschuldig. We dachten: dit is geen zwarte magie, maar witte. Wij zijn daar heel ver in gegaan. Louis nog meer dan ik. Daardoor kreeg ik het idee dat ik hem aan het verliezen was. Hij leefde voor een stuk niet meer op

aarde, hij leek te zweven. Hij liet alles aan mij over, niet alleen de zaken maar ook het gezin. Dat was een heel moeilijke periode. Maar ik wilde hem niet kwijt, dus begon ik ook cursussen te volgen. We waren bezig met kaartleggen en waarzeggen. Dingen die uiteindelijk niet zo onschuldig zijn als ze lijken."

Maar jij was er dus heel intensief mee bezig, Louis?

"Het was zoals ik in het begin in het zakenleven stond: altijd meer, altijd de grenzen verleggen. Ik begon me in de islam te verdiepen en in het boeddhisme. Ik wilde weten hoe ik meer geestelijke macht kon verwerven. Op spiritueel vlak kun je zoveel meer bereiken dan op het materiële. Ik leefde inderdaad niet echt meer

op aarde." Twee jaar lang kwam hij niet meer aan een betaalde job toe – Anne-Marie runde een winkeltje om het gezin draaiende te houden. Louis verdiepte zich intussen meer en meer in het bovennatuurlijke. Het leverde hem spectaculaire, maar soms ook beangstigende ervaringen op. Hij zweefde steeds verder van zijn vrouw en kinderen vandaan en deelde intussen zijn kennis met een aantal leerlingen. Louis: "Ik gaf allerlei soorten studies en lezingen, over het leven en wat er na de dood zou komen. Over genezingen, over alles wat er zich tussen hemel en aarde afspeelt." De agenda was goed gevuld, maar diep van binnen bleef zijn leven leeg.

Ken je de levende God?

Op een vroege zaterdagmorgen in 1995 stapte een vrouw het winkeltje van Louis en Anne-Marie binnen. Ze kwam niets halen, ze kwam iets brengen. Ze legde een tijdschriftje op de toonbank – het was een Wegwijzer. En ze raakte daarover in gesprek met Louis, die ‘per toeval’ die dag de zaak openhield. De vrouw vroeg: bid je wel eens? Voor die vraag kon je geen betere persoon aanspreken dan Louis: “Ik bad, of beter gezegd mediteerde, 8 uur per dag: 4 uur overdag en 4 uur ‘s nachts”. “Tot wie bid je dan?” was de volgende vraag. “Tot de maan, de sterren, de bomen, noem maar op.” Of het antwoord de vrouw imponeerde, valt te betwijfelen. Want ze reageerde met een vraag die Louis uit het lood sloeg: “Ken je de levende God?”. Hij kon moeilijk anders dan ontkennen. Na het vertrek van de bezoeker liet de kwestie hem niet los. Met alle middelen die de New Age hem geleerd had, probeerde hij te ontdekken wat hij met het voorval aan moest. Hij pendelde over het boekje, legde de kaarten en concludeerde dat het goed was om het blad te lezen en verder op onderzoek te gaan.

Anne-Marie besloot mee het avontuur aan te gaan: “Ik denk dat het voor ons beiden de laatste kans was. Wij waren diep gezakt en er stonden veel dingen op het spel: onze gezondheid, ons huwelijk ... Er kwamen bij mij heel wat herinneringen aan vroeger naar boven: alles wat ik sinds mijn jeugd had meegemaakt. Hoe ik mijn kinderlijk geloof was kwijt geraakt, de ervaring van

afwijzing, het drama dat mijn vader gestorven was toen ik nog jong was, het gevoel van verlatenheid, het geschonden vertrouwen ... En nu werd mij plotseling liefde aangeboden in de persoon van God. Ik besepte: als ik dat nu niet ga geloven, dan mis ik de laatste trein. Ik ben in mijn winkeltje op mijn knieën gegaan en heb gebeden: God ik geloof in U, ik geef mijn leven aan U. Daarna belde ik naar Louis om te zeggen wat ik gedaan had. Mijn besluit stond vast en ik zei: ‘Ik heb je heel mijn leven gevolgd en altijd gedaan wat je van me vroeg. Maar dit is een beslissing van mijzelf, of jij het nu gelooft of niet.’”

Machtiger en krachtiger

Louis wilde het ook wel geloven, maar had iets meer tijd nodig om de stap naar Christus te nemen. Echter, eenmaal zijn besluit genomen was, belde hij al zijn leerlingen met de boodschap: ‘Ik ben met iets bezig, ik weet nog niet precies wat het is, maar het is zoveel machtiger en krachtiger dan hetgeen we tot nu toe geleerd hebben’. De maanden, en

“God heeft mij bevestigd dat Hij echt de levende God is.

Hij is er voor mij.”

eigenlijk ook de jaren daarna, had Louis alle tijd om te ontdekken waar hij aan begonnen was. Zijn eerste conclusie: God staat boven alle kwaad in de wereld. De tweede vaststelling: dit was iets dat een enorme zekerheid in het leven gaf. Bovendien kwam er een enorme ommezwaai in het dagelijkse bestaan: Louis nam terug de verantwoordelijkheden op die hij al lang uit de weg was gegaan. “God heeft mij bevestigd dat Hij echt de levende God is. Hij is er voor mij. Niet dat alles vanaf dat moment allemaal vanzelf gegaan

is – het was een heel proces, je zou het een ‘nieuwe opvoeding’ kunnen noemen. Het verleden liet ons niet zo gemakkelijk los. Maar het was onmiskenbaar een nieuwe levenswijze, er kwam een rust die alle verstand te boven ging. Ook al was niet alles sindsdien enkel rozengeur en maneschijn. Ik heb steeds de zekerheid gehad: er is iemand die van mij houdt en die mij vasthoudt. Het verlangen naar verandering en vernieuwing, de leegte in mij, alles werd stap voor stap opgevuld.”

Sinds de dramatische verandering in hun leven zijn er intussen bijna 30 jaar voorbij gegaan. Jaren met ups en downs, maar de overtuiging en het enthousiasme zijn gebleven. Ooit stelden Louis en

Anne-Marie alles in het werk om zoveel mogelijk geld binnen te halen.

Maar de poenscheppers werden weldoeners vanuit het verlangen iets voor de medemens te doen. Zo woonden en werkten ze een hele tijd onder de Roma in Servië om hen op weg te helpen naar een beter leven (**zie ook het artikel *Kerk InZicht in deze Wegwijzer***).

Materieel hebben ze het nooit meer zo goed gehad als in de ‘luxe-jaren’. Maar geestelijk is het leven rijker geworden dan ooit tevoren. Voor Louis en Anne-Marie gaat er uiteindelijk niets boven het kennen van de levende God.

**Interview door Don Zeeman en
Ciara Goossens**

LEES ONLINE

goede
het boek

uw christelijke boekhandel

GENK

089 30 58 86
genk@hetgoedeboek.be

Vennestraat 345
3600 Genk

KORTRIJK

056 35 78 99
kortrijk@hetgoedeboek.be

Meensestraat 79
8500 Kortrijk

LEUVEN

016 14 62 08
leuven@hetgoedeboek.be

Tervuursesteenweg 194
3001 Heverlee

hetgoedeboek.be

fb.com/hetgoedeboek